

החברותא

בס"ד ערש"ק פר' שמות (סדרין) כ"ג טבת תשס"א

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 141

פצוצים יקרים

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו. סופי תיבות הם אותיות תהלים ואותיות תשובה כי ע"י תהלים זוכין לתשובה שהיא בחינת שמות בני ישראל הבאים מצרימה וכו'. כי מ"ט שערי תשובה הם בחינת מ"ט אותיות שיש בשמות בני ישראל הבאים מצרימה להודרך שם... (ליקוטי מוה"ר) ויעצמו במאד מאד (י.א.) אמרו חז"ל (אבות ד) מאד מאד הוי שפל רוח, וזהו הרמז ובני ישראל פרו וישרצו וירבו - עלו גדלו נתחזקו ונתרבו ובכל זאת - ויעצמו - במידה של מאד מאד הוי שפל רוח. (הרב בונים מפשיסחא)

הנה עם בני ישראל רב ועצום (א.ט) כשבני ישראל מאוחדים כעם אחד או - רב ועצום - הם חזקים ועצומים ואין כל אומה יכולה לשלוט בהם. (אדמו"ר ר"י מרוזין זיע"א)

ותעל שועתם אל האלקים מן העבודה... עם כל הנגישות והעניינים הגופניים שהיו להם. צעקו על כך ששכינתא בגלותא שהנקודה האלקית נרמסת ומושפלת מן העבודה. ועל כך צעקו יותר מאשר על הסבל שסבלו מעבודת פרך. (ר' לוי יצחק מברדישוב)

של נעליך... (ג.ה) כשהולכים יחף רגישים לכל פגע ומכשול כל קוץ דוקר וכל אבן מכאיבה. וזה הרמז של הקב"ה למשה מנהיגם של ישראל: "של נעליך" מנהיג הדור צריך להרגיש בכל מכשול בכל תקלה המונחת על דרכו. יכאב את כאב העם וירגיש בתקלותיהם. (עוללות אפרים)

המקום אשר אתה עומד עליו ארמת קודש הוא... היינו אותו המצב אותו שעת הדחק - "קודש הוא" רצון ה' דוקא מתוך המצב הקיים אף אם הוא מתוך צער עוני וסבל. ואל תאמר כשאפנה אשנה. ולפום צערא אנרא. (לפי החפץ חיים)

בגלות מצרים היו כל בני ישראל בארץ גושן. משא"כ בכל הגלויות היו ישראל מפוזרים במקומות שונים. והטעם כי כל הגלויות באו אחר מתן תורה והתורה מאחדת ומאגדת את ישראל בארצות פזוריהם. אך גלות מצרים היתה לפני מתן תורה ואילו היו מפוזרים לא היתה להם תקומה ח"ו. (אדמו"ר רבי אברהם מסוכטשוב)

איהיה אשר אהיה (ג.י"ד) שמו של הקב"ה איהיה אשר אהיה מורה על התשובה. כי כאשר האדם מתחרט ואומר אהיה טוב מהרגע ואילך. מיד משיב לו הקב"ה: גם אני אהיה איתך ואשרה עליך שכינתי. (היהודי הקדוש מפשיסחא)

ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האותות (ה.י"ז) מטה לשון הכנעה. את המטה הזה תקח בידך כאשר תחזור למצרים. אשר תעשה בו את האותות. - בכח מידה זו תעשה אותות ומופתים. עיקר זהירותו של מנהיג - מן הגאות. (משמרת איתמר)

הם ילכו וקששו להם תבן (ה.י) על הצורך של בני ישראל ללכת בעצמם ולקושש להם תבן. מסביר ר' איצלה מוולוז'ין כי פרעה רצה לערער את האחדות העם להכניס קנאה שנאה ותחרות בריצה אחר קצת תבן... וידעתם כי אני ה' אלקיכם המוציא אתכם. בזה הבטיח הקב"ה שלא זו בלבד שבני ישראל יגאלו ממצרים. אלא שגם ידעו ויכירו שהוא היה גואלם ומושיעם ושהגאולה תחזק בלבם את תורת ה' ואת האמונה בו כי זאת תכלית כל הגאולות וכל הישועות להכיר על ידן את הגואל והמושיע האמיתי. (שפת אמת)

הוא אהרן ומשה וגו' (כ"ו) יש מקומות שמקדים אהרן למשה ויש מקומות שמקדים משה לאהרן לומר לך ששקולין כאחד (פרש"י). משה ואהרן שאמרו ונחנו מה - אפס ואין ובטלו את ישותם לגמרי לגביהם אפשר להגיד ששקולין כאחד...

(התוזה מלובלין)

שיחות קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

141
ג

שיחת הרא"ש י"ט אב"א תשכ"ז, נכתב ע"י הר"פ.

אמנם משה היה בתחושה כמו האבן של רבי עקיבא כי אם היה למשה איזה תחושה של עצמיות לא היה באפשרות שתשרה שכינה עליו. ואיך רואה משה את עצמו כמו האבן? כי משה ראה את עצמו נלוה לרבש"ע כמו השרשרת הנמשכת ממנו שמושך אותו וכמו הקרונות הנמשכים לקטר כך ראה משה את עצמו נמשך אחר הרבש"ע.

החסרון של הרחוב בזה שטועים ומחשיבים את משה רבנו למשהו ערכי בפני עצמו ואת הערך העצמי שנותנים למשה רבנו רוצים לדמות לה'. המחשבה הזאת אינה אלא כפירה כי איך אפשר לקחת משהו שהוא קרוץ מחומר שהוא דמיון ולדמותו לה' שאינו גוף ולא ישיגוהו משיגי הגוף ואין לו דמיון כלל ואיך אפשר להפוך את הדמיון לאינו דמיון? כך שמשה רבנו מצד עצמו הוא דמיון כמו האבן וכמו השרשרת והקרון, והרבש"ע שהוא המנהיג אינו דמיון.

כאשר נבין היטב שמשה רבנו הוא דמיון, והאינו דמיון הוא הרבש"ע וכאשר נבטל את הדמיון אל המדמה שהוא השי"ת נבין שאין בכלל מציאות של משה כלפי כח ה'. כי אין מציאות כלל בעולם בלתי לה' לבדו שהוא המציאות היחידי בעולם אחד ואין יחיד כיחודו נעלם וגם אין סוף לאחדותו. ואז

משה רבינו כל מה שעשה לטובת עם ישראל לא בא מכח עצמו. כי משה רבינו בכח עצמו היה דומה כמו האבן של רבי עקיבא וכמו שהאבן לא היה לו כל מקום להתגאות ולראות את עצמו המשפיע על רבי עקיבא שלמד ממנו כח ההתמדה כך לא היה למשה רבנו כל מקום להתגאות בכל הטובות שהשפיע על עם ישראל. משה רבנו היה הסרסור של השי"ת וכל מה שעשה משה היה בעצם השפעה ישירה של הרבש"ע דרך הלבוש הגופני שנקרא משה אבל מצד משה בעצמו לא היה כלום ממש.

ולמה היה צריך הקב"ה את הסרסור הנקרא משה? האם הקב"ה אינו יכול להשפיע ישירות הלא הוא הכל יכול? אלא מכיון שהקב"ה אינו גוף ולא ישיגוהו משיגי הגוף ואין לו שום דמיון כלל ומאידך האדם כולו דמיון לכן לא שייך השפעה ישירה מאת הבורא יתברך שמו שאין לו שום דמיון אל האדם שהוא כולו דמיון. ובעצם משה רבנו גם קרוץ מחומר מעולם הדמיון, אלא מאחר ובפועל היה משה בלא חטא שרתה על משה איזה השראה של קדושה ובכח ההשראה הזאת היה משה מסוגל להשפיע תורה וקדושה על עם ישראל, בסבלותם במצרים ביציאתם ממצרים ובקבלת התורה ובהנהגתם במדבר וכן הלאה.

שיחות קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

141
ג

המשך מעמ' קודם

להשפיע טובה לבני אדם להכיר את הקב"ה מסובב כל הסיבות ומשפיע כל ההשפעות כמו האבן שהשפיע על רבי עקיבא להתקרב להשי"ת ובכל זאת לא היה לו כל מקום להתגאות כך משה רבנו השפיע על עם ישראל להתקרב להשי"ת ולא היה למשה כל מקום להתגאות.

בדרך זה אנו יכולים ללמוד מכל דבר ודבר שנעשה בעולם שאינו מציאות עצמו כלל והוא כולו דמיון אלא שהשי"ת משרה שכינתו בתוך הדמיון כדי לתת כח לבני האדם ללמוד מהם להתקרב אל השי"ת. אך עלינו להיות זהירים שלא לתת כח עצמי לדמיון הזה ולהפכו למציאות כי המציאות היחידה הוא בלתי לה' לבדו.

כל המציאות הנראה לפנינו מתבטל כלא היה והיתה לה' המלוכה.

לכן אסור להחזיק את משה כמציאות עצמו ולדמותו להשי"ת ורק אם עושים מהדמיון שנקרא משה רבנו לאינו דמיון בזה שמבטלים את כל המציאות להשי"ת. ורק לאחר שקלטו שבמציאות אנו ממחישים משהו ומשיגים משהו מבינים שהשי"ת שאינו גוף ואין לו דמיון כלל מצמצם עצמו למשהו דמיוני המתגלה בעיני בעלי הדמיון שהם בני האדם. נמצא שלעשות מדמיון אינו דמיון אינו אפשרי כי אז עלולים ליפול לידי כפירה נוראה. אבל לבטל את הדמיון במלואה עד שאינו מציאות כלל ועד היותו אינו דמיון. אז ניתן לעשות מהאינו דמיון לדמיון מתוך מטרה

פציצים יקרים

...כי שורש הטומאה הוא צל ענין שידמה האדם שיש לו חיזה כח ואחיזה ומתגאה לאמור כוחי ועוצם ידי וזה רומז מה שאין שום דבר מקצל טומאה אלא אחר ששלט ציה תפיסת ידי האדם ופעילותיו כגון אוכלין על ידי הכשר דוקא והכשר דממילא צעין יותן דומיא דיתן וכן צטומאת כל הכלים צעין גמר מלאכה... כי אחר ששלט ציה תפיסת האדם ופעילותיו יכול להתגאה ולומר כוחי ועוצם ידי וזה עיקר שורש כל הטומאות.
(סדרי טהרות מהאדמו"ר זעל התכלת מראדזין)

הזמן שאנחנו נמצאים היום הוא זמן מאוד לא פשוט. זה זמן שהגאולה קרובה מאוד וצריך להאמין שבכל רגע יכול המשיח לבוא וזה זמן שיש אויבים רבים לעם ישראל אשר רוצים לעשות לנו צרות רבות וגדולות ה"י.

לכן אנו צריכים מאוד להרבות בתפילה, לבקש ולהתחנן מהבורא בעל הרחמים שירחם עלינו, וכל מה שהשונאים רוצים לעשות לנו, שלא יהי' להם שליטה עלינו ושזממם לא יצא, ושיהי' בנינו אחדות ואהבה, כי זה יכול לבטל את עצת הרשעים וצריך להאמין שהבורא יתברך יגין עלינו ולא לפחד כלל, אבל בזמננו, בגלל שהזמן הוא זמן מיוחד, והסכנה גדולה, צריך כל אדם לראות שלא יבטל מזמנו ולא ישרוף סתם שעות, אלא בכל רגע שיש לו זמן פנוי, שילמד תורה, שיתפלל, יגיד תהלים ויחזור בתשובה, שירבה במעשים טובים. והשם יתברך ישמע את זעקתנו ויושיענו. בזמן הגאולה שום דבר אחר לא יהי' שווה בזמן ההוא רק התורה הקדושה, כי רק זה רכושו שיש לאדם לעתיד ותורה ותפילה בלי תשובה ומעשים טובים התורה והתפילה בטלה ואדם שיהי' לו תורה כזאת הוא יכול להתקיים.

ואפילו שכעת מאוד קשה והיצר משתולל אפשר ללמוד דרכינו מדוד המלך שדוד המלך סבל צרות גדולות ורדיפות ובזיונות אבל הוא ידע שאין לו דרך אחרת למצוא את מציאותו אלא בדרך הזו ולכן הוא הסכים לסבול, ולמד את דרכי ה' מזה כמו שאמר בתהילים טוב לי כי עוניתי למען אלמד חוקיך ובשתיקתו הוא פרסם את שמו יתברך כנאמר לך דומי' תהילה וזכה לזה שהקב"ה אמר עליו דוד מלך ישראל חי וקים והוא יהי' קיים גם בזמן הגאולה...

כל יום בשעה 9 בערב בדיוק יוצאים מרח' דון יוסף הנשיא 5 לתפילות בשדה מבקשים מכל אחד שיש באפשרותו לקחת חלק בנסיעות הללו

שהשמחה במעונם

הר"ר יעקב זופניק ומשפ' להכנס הנכד לעול המצוות לאירוס' הנכד

הר"ר אברהם וינשטוק ומשפ' להולדת הבן

הר"ר ברוך וינשטוק ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר שמואל שכטר ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר יוסף ארלנגר ומשפ' לאירוס' הנכד

י"ל ע"י

משרתת הדברות

שד"ר 3

טל: 02-5829688

פקס: 02-5325477

ת.ד. 5080

ירושלים 91050

כוס תנחומין

למשפחת ספרן שיחיו על פטירת האב

הר"ר יוסף ז"ל

כוס תנחומין

למשפחת אהרונוב שיחיו על פטירת האם

מרת רחל ראשל ע"ה